

മലങ്കര ഇടവക പത്രിക.

ലക്കം ൧൨

കുറുപ്പുവഴി.

വിശുദ്ധ ക്രിദാശക്തിക്ക് ഒട്ടും അപ്രധാനമല്ലാത്തവയിൽ ഒന്നായ കമ്പസാരത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെയും സ്വഭാവത്തെയുംകുറിച്ച് നമ്മുടെ ആഴ്ചകൾക്കുള്ള അറിവു പട്ടരെ നിസ്സാരമാണെന്നു അനുഭവത്താൽ ധാരാളം അറിയാവുന്നതാണ്. വിശുദ്ധ കണ്ണൻ കൈകൊള്ളുന്നതിനു മുമ്പു കമ്പസാരമെന്നൊരു ക്രിയ കഴിയ്ക്കുന്ന മറ്റൊരു പട്ടകാർ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നതുകൊണ്ടു പട്ടകാരുടെ മുമ്പാകെ മുട്ടുകത്തി ഒരു ക്രിയ കഴിയ്ക്കുന്ന എന്നല്ലാതെ കമ്പസാരത്തിന്റെ ആവശ്യകതയോ അതു കഴിഞ്ഞുണ്ടിയ വിധമോ അറിയാവുന്നവൻ ഇല്ലെന്നു വ്യസനപൂർവ്വം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കമ്പസാരത്തിന്റെ അനുഭവമായ പാപമോചനത്തെക്കുറിച്ചും ചിലരുടെ മനസ്സിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായം ഉണ്ടു്. അറിനാൽ സാരമേറിയ ഈ ക്രിദാശക്തെക്കുറിച്ച് ചുരുക്കത്തിൽ പറയാൻ വിചാരിക്കുന്നതാണ്.

[illegible]

ഇവിടെ കർത്താവിന്റെ അഭിവരം കണ്ടയെ കാണിച്ചുതരുന്നു. ദൈവം നമ്മോടു ക്ഷമിക്കുന്നത് ഏഴു പ്രാവശ്യമല്ല ഏഴുവയ്ക്ക് പ്രാവശ്യവുമല്ല സംഖ്യയില്ലാത്ത പ്രാവശ്യമാകുന്നു. ഇതുപോലെ നമ്മോടു കററും ചെയ്യവരോടും നാം ക്ഷമിക്കണമെന്ന നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. മോചിക്കുന്നത് ദൈവമാകുന്നു അങ്ങിനെ ഒന്നാകുന്നു. നമ്മുടെ പാപങ്ങളുടെ ഏറ്റവും വലിപ്പമോ ഏതത്രമായാലിരുന്നാലും ക്ഷമിപ്പാൻ തയ്യാറുള്ളവനാണ് ദൈവം. എന്നാൽ മേൽപറഞ്ഞ ഉപമ തന്റെ ക്ഷമാ സ്വഭാവത്തിനു ഒരു അതിരൂ സങ്കല്പിക്കുന്നു. എന്നോടു ക്ഷമിക്കുമെ എന്നു വെട്ടും വാക്കു പറഞ്ഞാൽ മാത്രം ദൈവം ക്ഷമിക്കുകയില്ല. നമ്മുടെ പ്രവൃത്തിയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും നമുക്കു ലഭിക്കുന്ന മോചനമെന്ന ഇതിനാൽ മനസ്സിലാക്കണം. ക്ഷമ കിട്ടാൻ ചോദിച്ചാൽ മാത്രം മതിയെന്ന ഒരു പാപിയ്ക്കു തോന്നിയാൽ പാപം ചെയ്യുന്നതിനു അവനു ധൈര്യം വലിക്കുന്നതെ ഉള്ളു. ക്ഷമയ്ക്കു മനുഷ്യൻ മാത്രമല്ല മറ്റുള്ളവർക്കു ഉണ്ടാകുന്നതായാൽ പാപം ചെയ്യാൻ അവൻ മടിയ്ക്കും. അതിനാൽ പാപമോചനം പ്രാപിപ്പാൻ കേവലം അപേക്ഷ മാത്രമല്ല പേരെ ചില സംഗതികൾക്കുകേ വേണ്ടമെന്ന ദൈവം നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

അതിലേക്കു പ്രധാനമായ ആവശ്യം അനുതാപമാകുന്നു. അനുതാപം എന്ന പദത്തെ പലതരമുണ്ടു്. ഇതിന്നു ഒരു മാറ്റം ഉണ്ടാകണം. ചെറുപ്പമായ പ്രവൃത്തി തെറ്റായിത്തീർന്നു എന്നുള്ള ബോധ്യം വന്നിട്ടു മേൽ ആവക ദുഷ്ടപ്രവൃത്തികളെ ആവർത്തിക്കയില്ലെന്ന ഉറപ്പുണ്ടു്.

ജനി പാപത്തെക്കുറിച്ചു ആലോചിക്കുന്നതായാൽ മനുഷ്യർ സാക്ഷാൽ ഉള്ള പാപങ്ങളെയെല്ലാം കണ്ടുപിടിക്കുന്നില്ലെന്ന പഠയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പാപലോകത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതുകൊണ്ടും പാപം നമ്മുടെ നിത്യപ്രവൃത്തിയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും അവയെ നാം മുഴുവൻ കണ്ടുപിടിക്കുന്നില്ല. സാധാരണ ഒരു ക്രിമനാൽകേസിൽ അകപ്പെട്ടാൽ ശിക്ഷിക്കുന്നതായിക്കാണാവുന്ന പ്രവൃത്തികളെ മാത്രമാണു മനുഷ്യർ സാധാരണ പാപങ്ങളായി വിചാരിച്ചു വരുന്നതു്. പീനൽ കോഡിൽ പ്രസ്താവിക്കാത്ത പ്രവൃത്തികളൊന്നും ക്രിമനാൽകേസിൽ ശിക്ഷയ്ക്കു അർഹമല്ല. അങ്ങനെയുള്ളവയൊന്നും കുറ്റകരമായി ലോകത്തിൽ എണ്ണുന്നില്ല. വല്ലവരേയും പഴിചാരാൻ ഉണ്ടെങ്കിൽ ഒഴികഴിവു പറയാനും നാം തയ്യാറാണു്. മറ്റുള്ളവരുടെ കുറ്റം കണ്ടുപിടിക്കാൻ എല്ലാവർക്കും വാസനയുണ്ടു്. സ്വന്തം കുറ്റം കണ്ടുപിടിക്കുമില്ല. പോരാഞ്ഞിട്ടു സാത്താൻ എന്നൊരു വിദ്വാൻ നമ്മെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുവാൻ ഹാജരുമുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു പാപം കണ്ടുപിടിക്കാൻ തന്നത്താൻ പരിശോധന ആവശ്യമാകുന്നു. വെള്ളികാഴു നഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ സൂപ്പി വിളക്കു കത്തിച്ചു പുറമറി അടിച്ചുവരി പരിശോധിച്ചതുപോലെ നാമും പരിശോധിക്കണം. അപ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവായ വിളക്കു നമ്മുടെ പാപങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുതരും.

പാപം ന്യായപ്രമാണലംഘനമാകുന്നു. ദൈവം നമുക്കു മനോസാക്ഷി തന്നിട്ടുണ്ടു്. അതിന്നു വിരോധമായി പ്രവൃത്തിയൊ പഠകയൊ വിചാരിയൊ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം പാപമാകുന്നു. പാപത്തിന്റെ കഠിന്യം എന്തുമാത്രമാണെന്നറിയാൻ മേൽ പാപികൾക്കുവേണ്ടി കർത്താവുതന്നെ സഹികേണ്ടിവന്ന ശിക്ഷകളുടെ കഠിന്യം ആലോചിച്ചാൽ മതി. പാപം തീണ്ടിയിട്ടുപോലുമില്ലാത്തവൻ അടികൊള്ളുന്നു. പരിഹസിക്കപ്പെടുന്ന മുൾമുടിയാൽ രക്തം തെറിക്കുന്നു. ആണികളാൽ തറയ്ക്കപ്പെടുന്നു. ഇവയെല്ലാം ശിക്ഷയായി കൊടുക്കപ്പെട്ടതു നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയാണെന്നോർക്കുമ്പോൾ പാപത്തിന്റെ ഭയങ്കരത്വം എത്രമാത്രമെന്നു ഉറപ്പാകാം.

അതിനാൽ പാപം ഇത്ര ഭയങ്കരമാണെങ്കിൽ അതിന്നു പരിഹാരം ലഭിക്കാൻ ദൈവം കല്പിച്ചിട്ടുള്ള പ്രതിവിധി എന്നാണെന്നുകൂടെ പഠിക്കണമെല്ലാം. മോചനം ലഭിക്കാൻ കേവലം അപേക്ഷ പോരാ വേറെ ചിലതെല്ലാംകൂടെ വേണമെന്നു മുമ്പെ പറഞ്ഞല്ലോ. അതു എന്തെല്ലാമാണു്.

(൧). നാം നമ്മുടെ പാപങ്ങളെ ഏറ്റുപറയുന്നെങ്കിൽ നമ്മുടെ പാപങ്ങളെ ക്ഷമിക്കാൻതക്കവണ്ണം അവൻ വിശ്വസംമനം നീതിമാനും ആകുന്നു. (യോഹാ. ൨൦. ൨൨, ൨൩.) ജവിക്കെ ഏറ്റുപറച്ചിൽ പാപമോചനം ലഭിക്കാനുള്ള വഴികളിൽ ഒന്നാണു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. ഉയർപ്പിന്റെശേഷം കർത്താവു തന്റെ ശ്രീഹമ്മാക്കു കാണപ്പെട്ടപ്പോൾ അവർക്കു ഒരു പ്രത്യേക അധികാരം കൊടുത്തതായും കാണുന്നു. ആരുടെ പാപങ്ങളെ നിങ്ങൾ മോചിക്കുന്നുവോ അവ മോചിക്കപ്പെടും എന്നാണു ഈ അധികാരം. ഈ ഏറ്റുപറച്ചിലിനെക്കുറിച്ചു ആലോചിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പു എല്ലാ രക്ഷാമാർഗ്ഗങ്ങൾക്കും ദൃഢമായ ഒരു അടയാളം ഉണ്ടെന്നു നാം അറിയേണ്ടതാണു്. ദൃഷ്ടാന്തമായിട്ടു നാം വീണ്ടും ജനികളെന്നെണ്ടെല്ലാം. വീണ്ടും ജനനം പ്രാപിച്ചു എന്നു മനോബോധം ഉണ്ടായാൽ പോരാ, ജ്ഞാനസ്നാനവെള്ളത്തിൽകൂടെ കയറി ഇറങ്ങണം. നാം വിശ്വാസത്താൽ കർത്താവിന്റെ ശരീരരക്തങ്ങളുടെ ഓഹരിക്കാരായി എന്നു വിശ്വസിച്ചാൽ മതിയാകുമില്ല. വിശുദ്ധ കണ്ണാനയിൽ നാം വന്നു അനുഭവിക്കണം. ഇങ്ങനെ ദൃഢമായ ഒരു അടയാളത്തിൽകൂടെ നാം പ്രവേശിക്കണമെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു.

വീണ്ടുംജനനം, കർത്താവിന്റെ ശരീരരക്തങ്ങളുടെ സംബന്ധം, മുതലായവ എത്രത്തോളം നമുക്കു ആവശ്യമാകുന്നുവോ അതുപോലെതന്നെ പാപമോചനവും

നമുക്കു ആവശ്യപ്പെട്ട ഒരു സംഗതിയാണ്. വീണ്ടുംജനനം മുതലായ ആത്മവരങ്ങൾ പ്രാപിക്കാൻ ദൃഢമായ ഒരുടയാളം ആവശ്യമെങ്കിൽ പാപമോചനം ലഭിക്കാനും ഒരു അടയാളം വേണമെന്നു പറവാൻ സംശയമില്ല. മോചനം നമുക്കു നേദിതന്നതു കർത്താവിന്റെ കരിശു മരണംകൊണ്ടാണ്. അതു നമുക്കു അനുഭവമാക്കുന്ന വിദ്യയെന്നാണെന്നു പറയുകയുണ്ടു്. താൻ ഉയർത്തപ്പെടുന്നേറാൻ രാത്രിതന്നെ താൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു പാപമോചനം കൊടുപ്പാനുള്ള അധികാരം നൽകി. “എന്റെ പിതാവു എന്നെ അയച്ചതുപോലെ ഞാൻ നിങ്ങളെയും അയക്കുന്നു.” പിതാവു തന്നെ അയച്ചതു പാപങ്ങളെ മോചിക്കാനാണല്ലോ. അതുപോലെ അപ്പോസ്തലന്മാരെയും അയച്ചപ്പോൾ അതും പാപങ്ങളെ മോചിക്കാനാണെന്നു യുക്തികൊണ്ടുമാത്രമല്ല മോചിപ്പാൻ അപ്പോൾതന്നെ അവർക്കു അധികാരം കൊടുത്തതുകൊണ്ടും പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. ഇവിടെ ഒരു ധീശേഷം കാണുന്നു. പിതാവു എന്നെ അയച്ചതുപോലെ ഞാൻ നിങ്ങളെയും അയക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞതിനോടു കൂടെ നിങ്ങൾ പോയി പ്രസംഗിപ്പിൻ എന്നല്ല നിങ്ങൾക്കു പാപങ്ങളെ മോചിപ്പാൻ അധികാരം തന്നിരിക്കുന്നു എന്നാണു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതു. (യോഹ: ൨൦; ൨൧-൨൩. ഇതിനുശേഷം പത്രോസു കർത്താവിനെ ഏറ്റുപറഞ്ഞപ്പോഴും ഈ അധികാരം കൊടുക്കുമെന്നു താൻ പറഞ്ഞു. (മത്താ: ൧൬-൧൯.) അപ്പോൾ കൊടുത്തില്ല. “സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ താക്കോൽ ഞാൻ തരും” എന്നാണു അപ്പോൾ പറഞ്ഞതു. ഈ വാഗ്ദത്തം അവൻ നിറുത്തിച്ചതു ഉയർത്തപ്പെടുന്നേറാൻ രാത്രിയായിരുന്നു. ഈ പ്രത്യേക അധികാരത്തോടുകൂടി താൻ അപ്പോസ്തലന്മാരെ പ്രദീപിച്ചു. അവരും ആ അധികാരത്തോടുകൂടെ പിൻഗാമികളെ പ്രദീപിച്ചു അങ്ങനെ ഇന്നേവരെ ക്രിസ്ത്യാനിസഭകളിൽ ഒരേയും പടർന്നുപോയ പ്രദീപിക്കുമ്പോൾ ഈ അധികാരം അവർക്കു കൊടുത്തുവരുന്നു.

ഒന്നുകൂടെ ആലോചിക്കാം. മാമ്മുദീസായും കുബ്ബാനയും കൂദാശകളാണെന്നു ഏല്പാവും സമാധിക്കുന്നു. കുബ്ബാനയെക്കുറിച്ചു കർത്താവു രണ്ടു പ്രാവശ്യമെ ഉപദേശിച്ചിട്ടുള്ളു. പെസഹാ ദിവസവും കപ്പർനൊമിലെ പ്രസംഗത്തിലുംമാത്രം. മാമ്മുദീസയെക്കുറിച്ചും രണ്ടു പ്രാവശ്യമെ താൻ പ്രസംഗിച്ചിട്ടുള്ളു. സ്വർഗ്ഗാരോഹണമയത്തും വീക്കോദീമുസിനോടുള്ള സംഭാഷണത്തിലും എന്നാൽ പാപം മോചിപ്പാനുള്ള അധികാരത്തെക്കുറിച്ചു താൻ മൂന്നു പ്രാവശ്യം പ്രസംഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ആദ്യം മത്താ: ൧൬-൧൯-ൽ പത്രോസു തന്നിൽ ഏറ്റുപറഞ്ഞപ്പോൾ അവനോടായിട്ടുമാത്രവും, രണ്ടാമതു, ഈ അധികാരം ഏല്പാ അപ്പോസ്തലന്മാർക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നറിയിപ്പാൻ മത്താ: ൧൮- ൧൮-ലും മൂന്നാമതു, തന്റെ ഉയർപ്പനാൾ രാത്രിയിലുംതന്നെ. അതിനാൽ പാപം മോചിപ്പാൻ തന്റെ സമാനാപരികൾക്കു അധികാരം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിന്നു ഒന്നല്ല, രണ്ടല്ല, മൂന്നുപ്രാവശ്യം താൻ ഏറ്റുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കുബ്ബാനയേയും മാമ്മുദീസയേയുംകുറിച്ചു പഠിപ്പിച്ചതിൽ അധികം സന്ദർഭങ്ങളിൽതന്നെ. ഈ മൂന്നു സ്ഥലത്തും ഒരുപോലെ വ്യക്തമായും സ്പഷ്ടമായാകത്തിലും ദയാർത്ഥമില്ലാത്ത വിധത്തിലും കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

അപ്പോസ്തലന്മാർതന്നെ ഈ അധികാരം പ്രയോഗിച്ചതായി കാണുന്നു. ൧ കോറന്തി: ൭. ൩, ൭, ൯. വിശുദ്ധ പത്രോസു ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയെ ദുഷാർത്ഥപടികൾ നിമിത്തം മുടക്കുന്നതായി കാണുന്നു. ൨ കോറന്തി. ൨; ൧൦-ൽ ഇവനോടു പൌലുസു ക്ഷമിച്ചതായി പറയുന്നു. ക്രിസ്തുവിൽ ഞാൻ അവനോടു മോചിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നാണു അപ്പോസ്തലൻ പറയുന്നതു. ആകട്ടെ ആലോചിച്ചാൽ അനുതാപം, ഏറ്റുപറച്ചിൽ, മോചനം ജവ മൂന്നും ലോകാരംഭമുതൽ ഏല്പെട്ടത്തിയിട്ടുള്ളതാണു. ആദാമിന്നു മോചനം ലഭിച്ചതു ഇതുകൊണ്ടാണു. പഴയ നിയമത്തിൽ ഇതുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ ഉയർപ്പുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ താൻ അതിനെ സമീരപ്പെടുത്തി രൂപീകരിച്ചു. അതു ദൃഢമായ ഒരു അടയാളമായിട്ടു ഒരു കൂദാശയാക്കി. അപ്പോസ്തലന്മാർക്കുതന്നെ സഭയിൽ ഏവിയെ ഏവിയെ ഇതു പ്രധാനമായി ആചരിച്ചുവരുന്നു. റോമാസഭയോടുകൂടി, ഗ്രീക്കുസഭയോടുകൂടി കിഴക്കു സഭകളിലെ പല ശാഖകളോടുകൂടി ഇവയിൽ ഏല്പാറിലും ഈ വിശുദ്ധ കൂദാശയും പടർത്തിയതിനാൽ ഈ വലിയ അധികാരവും അദ്ദേഹം നടത്തിവരുന്നു. അംഗീകാരമുണ്ടു്

ആലോചിച്ചാൽ അതിലും ഇതുണ്ടു്. അവർ പട്ടം കൊടുക്കുമ്പോൾ “ആരുടെ പാപങ്ങളെ നിങ്ങൾ പിടിക്കുന്നുവോ അവ പിടിച്ചുപറ്റുക” ഇത്യാദി അധികാരം പ്രത്യേകം പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നു. ഈ അധികാരപ്രകാരം അവരുടെ പട്ടകാർ രോഗികളെ ചെന്നു കാണുമ്പോൾ പാപം ഏറ്റുപറവാൻ അവനോടു ആവശ്യപ്പെടുകയും ഏറ്റുപറഞ്ഞാൽ പിതൃപുത്ര പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ നാമത്തിൽ “ഞാൻ നിന്റെ പാപങ്ങളെ നിന്നോടു ഷക്ഷിക്കുന്നു” എന്നു സ്സ്പഷ്ടമായ വാചകത്തിൽ മോചനം കൊടുക്കയും ചെയ്യുന്നു.

അതിനാൽ പാപമോചനം ലഭിച്ചു എന്നുള്ള ബോദ്ധ്യം ലഭിച്ചുവന്നതിന്നു ദൈവം വല്ല മാറ്റവും ഏല്പിപ്പട്ടത്തിയിട്ടുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യത്തിൽ ജ്ഞാനസ്സാനത്തേയും കബ്ബാനയേയുംകുറിച്ചുള്ള അധികമായ ലക്ഷ്യത്തോടുകൂടി കത്താറു വിശുദ്ധ കമ്പസ്സാരവും പാപമോചനവും ഒരു ക്രദാശയായി നമുക്കു നൽകിയിരിക്കുന്നു എന്നു ഉറപ്പായി മറുപടി പറയാം. (ഇടത്ത.)

അധുനിക വൈദികന്മാർ.

വന്ദ്യപിതാക്കന്മാർക്കു വരുന്നതും മാനുസഫോദരന്മാർക്കു സമാധാനവും ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ടു സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ വർത്തമാനകാലത്തു പടന്നുപിടിച്ചിരിക്കുന്നതും ക്രമേണ വന്നുകൂടാവുന്നതും ആയ ഭക്തിഹീനതയെയും നാശങ്ങളെയും ഒറ്റത്തും കണ്ടും ഭയന്നു അവയെ പരിത്യജിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ഒരു ഗുണഭോജനനിരൂപണം സുറിയാനിസഭയുടെ നാവാകുന്ന ജടവകപ്പത്രികയുടെ കോളങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിൽ യാതൊരുത്തർക്കും വൈരസ്യം ജനിക്കുവാൻ കാരണം കാണുന്നില്ല. താഴെ കാണിക്കുന്ന പരിഹാരമാർഗ്ഗം വന്ദ്യപിതാക്കന്മാരാൽ ഏല്പിപ്പട്ടത്തുപറ്റും മാനുസഫോദരങ്ങളിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെടും കാണുന്നതിന്നു പുറമെ, ബ: പള്ളികാർ അതിലേക്കു വരുന്ന ചിലവു ചെലവു അവയെ നട്ടപ്പിൽ വരുത്തിക്കുകയും വന്ദ്യപിതാക്കന്മാരും മാനുസഫോദരങ്ങളും ഇതെ സംബന്ധിച്ചുള്ള തങ്ങളുടെ വിചര്യേരിയ അടിപ്രായം ഈ പത്രികദാരൻ പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതെന്നുള്ള ഏതെൻ ആഗ്രഹത്തെ അറിയിച്ചുകൊണ്ടു പ്രത്യേകപ്രവേശനം ചെയ്തു കൊള്ളുന്നു.

വന്ദ്യപിതാക്കളെ! അവിടത്തെ അധികാരത്തിൻ കീഴിൽ ജീവസന്ധാരണം ചെയ്യുന്നവരായ പട്ടകാർ അജ്ഞതപം ഹേതുവായിട്ടു ഭക്തിഹീനതയോടെ നടത്തിവരുന്ന കർമ്മങ്ങൾ അജ്ഞാനികൾ കണ്ടുപഠിച്ചു അവരും പ്രത്യേകവലയിയിൽ തന്നെ തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ നിയന്ത്രണം ചെയ്യുന്നവരായി, ഭക്തിഹീനരും ഐക്യമത്വമില്ലാത്തവരും സ്നേഹഹീനന്മാരും ശാഖതലംപ്രകാരം കള്ളകരണനിർമ്മിതങ്ങളും കള്ളസാക്ഷികാരും മദ്യപാനികളും പ്ലീചിയാരികളും വിശുദ്ധ സഭയുടെ ശുഭവിഷയങ്ങളെ നിന്ദിക്കുന്നവരും മേല്പട്ടകാർ പട്ടകാർ മുതലായവരുടെ കല്പനകളെ ലംഘിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നവരും പാപനിവാരണോപയുക്തങ്ങളായ കമ്പസാരം വിശുദ്ധ കുറുബാന മുതലായ കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ നിന്നു വിമുക്തരും ഉപവാസം ബ്രാഹ്മണ മുതലായവർക്കുകൂടി ഉപേക്ഷിച്ചു തന്നിപ്പുകാരായി ചമഞ്ഞു സമുപദേശത്തെൻ അതുപിടിച്ചു പാതിഭവിച്ചു. കാണുന്നവരിധിയായ ജ്ഞാൻ സുഷുപ്തിയുടെ പരമശത്രുക്കളായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നവരും ആയിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള വാസ്തവം ഈ അധ്യക്ഷത്തിൽ പ്രകടിപ്പിക്കാതിരിക്കുവാൻ ഗത്യന്തരം കാണുന്നില്ല. പരമ രക്ഷകന്റെ ദിവ്യോപദേശമൊകുന്ന സത്യമാർഗ്ഗത്തെ മിക്കൊക്കും വിട്ടു സർവ്വമലങ്ങളെ ശേഖരിക്കേണ്ടിയ കലവറകാരും വിപ്രസ്തന്മാരും ആയിരിക്കേണ്ടിയ മാനുസഹൃത്തുകൾ ഇക്കാലത്തു അജ്ഞന്മാരും കൃത്യാകൃത്യവിമുഖനായിരിക്കുമായി തീർന്നിരിക്കുകയാൽ അറിവുള്ളവരിൽനിന്നു സമ്പന്നരായിക്കൊണ്ടു മാത്രം നിത്യോപയുക്തങ്ങളും അവശ്യാവശ്യകൃത്യങ്ങളും ആയ ക്രമങ്ങളെപ്പൊഴും ഒരുവക പിശക്കായി നടത്തി ലഘുവായ അധികാരങ്ങൾ പററിൽ

സം ഒരു നടപടി ഒരു സംഘം ഒരു കൂട്ടം എന്നിവ അനുസരിച്ചു നടക്കുന്നു എന്നു പറകയും തങ്ങൾ നടത്തിവരുന്ന ക്രിദാശപ്രവൃത്തികൾ മറ്റെന്തെങ്കിലും കാരണത്താൽ പല അല്പശങ്കയോടും പല മതങ്ങളുമാണെന്നു പറയുന്നതിനു യാതൊരു സംശയവും അവരിൽ ജനിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇതിന്റെ പരിഹാരത്തിനായി ദിവ്യശ്രീ കോനാട്ടു മാതത്ത്വം മണ്ണാട്ടുപുഴ അമ്പലം വേദപുസ്തക തജ്ജമ എന്ന മഹാജോലികിടയിൽ വെട്ടുപിതാകന്മാരുടെ ആജ്ഞാനുസരണം വിശുദ്ധ കാനോനുകളും പല വൈദികവിതാകന്മാരുടെ നടപടിപുസ്തകങ്ങളും പരിശോധന ചെയ്തു പട്ടികാരായ മാന്യസഹോദരങ്ങൾ ഏകദേശമായി പള്ളികളിലും പ്രാർത്ഥനകളും നടത്തുകവണ്ണം ഒരു നിയമമുണ്ടാക്കി വെട്ടുപിതാകന്മാരുടെ അല്പശങ്കയിൽനിന്നു വൈദിക ഗണങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചുകൂട്ടി ആ സഭയിൽ പ്രസംഗിച്ചു തക്ക തീർത്തുവരുന്നു എന്നുള്ള സംഗതിയും ഏവരും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒന്നാണെന്നു കിട്ടും ഉപദേശം കൂടാതെയും ദൈവഭയം വിശ്വാസം മുതലായ സത്ഗുണങ്ങളിൽ ഉറപ്പുവരുത്തുവാൻ തക്കശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യാതെയും നിയമം മാത്രം കൊടുത്തു അതുപ്രകാരം പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു ആജ്ഞാപിക്കയും ചെയ്താൽ അതുകൊണ്ടു മാത്രം ഫലത്തിൽ വരികയില്ലെന്നാണു ഏതെങ്കിലും മറ്റൊരു അഭിപ്രായം. ശരിയായി ഉപദേശിച്ചു കൊള്ളാൻ കണ്ടിട്ടു പഠിക്കാതെ ഇരുന്നാൽ പട്ടികാർ നിയമപുസ്തകം പള്ളിമേശമേൽ വെട്ടുകൊണ്ടു 'പഠിച്ചതെ പാട്ടു' എന്നുള്ള ആപ്തവാക്യം അനുസരണം ഓരോരുത്തർക്കും തോന്നിയ പ്രകാരം നടത്തുന്നതിനു ഇടയായിത്തീരും. അപ്പോൾ ക്രമങ്ങളെല്ലാം "ഏകിലപ്പടി വീടിലപ്പടി" എന്നിങ്ങനെ ഭവിക്കുന്നതാണു്.

അതിനാൽ ഏവരും നന്മയിൽ ജീവിച്ചുകൊണ്ടാൻ അത്യാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വെട്ടുപിതാക്കളേ! താഴെ കാണിക്കുന്ന പാനമാവിൽകൂടി ഈ ലേഖനം പ്രയോജനം ചെയ്തിരിക്കുന്നതായാൽ കുറിസമലത്തു എന്തുവാൻ പ്രയത്നമില്ലെന്നു ഏവരും സമ്മതിക്കുന്നതാണു്. എങ്ങിനെയെന്നാൽ കോട്ടയം മുതൽ വടക്കും തെക്കുമുള്ള പള്ളികളുടെ തുകയനുസരിച്ചു ഓരോദശാഭയം നന്നാലായി വിഭജിച്ചു അതിൽ (ഒരുദശാഭയത്തിൽ പെട്ട) സൂലഭൗകൃഷ്ണം സ്വന്തം ഉള്ള പള്ളികളിൽ ആ അതുത്തിയിലുള്ള പട്ടികാരെ ഞായറാഴ്ച ഒഴിച്ചു താഴെ കാണിക്കുന്ന പട്ടികപ്രകാരം മൂന്നു ദിവസത്തേക്കു ഉച്ചവരെ ഭക്ഷിക്കാതെയുള്ള നോമ്പുപോട്ടുകൂടി മൂന്നു നേരത്തെ പ്രാർത്ഥനയും കറുമാനയും ദൈവഭയം അനുസരണം ആദിയായ സത്ഗുണങ്ങളെ പഠി വേദസാക്ഷികളെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു യുക്തിയുക്തമായ പ്രസംഗങ്ങളും പട്ടികാരും ജനങ്ങളുമായുള്ള സംവത്സരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസംഗങ്ങളും പള്ളി ക്രമനടത്തിപ്പിന്നെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പഠിതപങ്ങളും നടത്തി നോമ്പു അവസാനിപ്പിച്ചു പിറ്റേദിവസം എല്ലാവരെയും കമ്പസാരിപ്പിച്ചു ശുദ്ധ കറുമാനയും കൊടുത്തു പിരികയും ഇങ്ങിനെ ആണ്ടിൻ രണ്ടുതവണയിൽ കറുമാനെയും മൂന്നു തവണയിൽ കൂടാതെയും നടത്തുകയും ആദ്യത്തെ തവണ ഉപദേശിച്ചു പഠിപ്പിച്ചതിനു വിപരീതമായി പിന്നത്തെ പരീക്ഷയിൽ കാണപ്പെടുന്നവരുടെ മേൽ പരീക്ഷകന്മാർ വെട്ടുപിതാകന്മാർക്കു റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യയും ആ റിപ്പോർട്ടനുസരിച്ചു ആ സ്കൂൾ നോക്കാതെ ആ ക്രിദാശപ്രവൃത്തി പഠിച്ചു ശരിപ്പെടുത്തി സർട്ടിഫിക്കറ്റു കാണിക്കുന്നതുവരെ ആ ആളെ ആ ക്രിദാശപ്രവൃത്തിയിൽനിന്നു മാത്രം ഒഴിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ജടവകപത്രികവഴിയായി കല്പന പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും അതനുസരിച്ചു പട്ടികാരും ജനങ്ങളും നടക്കയും നടത്തികയും ചെയ്യുന്നതായാൽ മലകര സഭ വർത്തമാനകാലത്തെക്കാൾ ഭവിക്കാലത്തിൽ ഉന്നതി പ്രാപിക്കുന്നതിന്നിടയാകുന്നതാണു്.

ഇതു കൂടാതെ ഇതരമതക്കാരായ പല ശാഖകളും നമ്മുടെ നടപടികളെയും ക്രമങ്ങളെയും ഭയഭക്തിവിശ്വാസം നിഷ്ഠകളേന്തേൽ പരോപകാരം മുതലായ സൂത്രനടപടികളെയും കണ്ടും കേട്ടും ആഗ്രഹഭരിതരായി ഈ സത്യസഭയിലേക്കു ആകർഷിക്കപ്പെട്ട തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളുമതങ്ങളെ കൈ വെടിഞ്ഞ സത്യാമാതാവായ ഈ സഭയുടെ പാദശുശ്രൂഷയോടുകൂടി ജീവിക്കുന്നതിലേക്കു നമ്മുടെ ഈ സത് പ്രവൃത്തി ഒരു മാർഗ്ഗമായി ഭവിക്കുമെന്നു വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു അവസാനിപ്പി

കാമെന്നും ഇനിയും പല തുറകൾ പരിഷ്കരിപ്പാനും ശുചിപ്പെടുത്തുവാനുമുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ വഴിയെ പ്രസാദിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും കർത്താവിൽ ഉറച്ചുകൊണ്ടു ഈ പ്രബന്ധം ഇവിടെ അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഒരു പടികാരൻ.

മരണസമയം.

“യഹോവായെ! ഏന്റെ മരണസമയം, ഇനിക്കു സന്തോഷമായിരിക്കേണമെ”!!

ഹാ! പ്രിയമുള്ളവരെ! ജ്ഞാനെ ഭയങ്കരമായ സമയം. ഇപ്രകാരം ഭയങ്കരമായിട്ടുള്ള ഒരു ‘സമയം’ ഈ ലോകത്തിൽ ഇല്ല. നിർണ്ണയിപ്പാൻ പാടില്ലാത്ത സമയം. നിറച്ചിരിയ്ക്കത്തക്കേരത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന സമയം. ലോകത്തിൽ ചെയ്യുന്ന സകല സംഗതികൾക്കും ഒരു സമയം ഉണ്ടു. മനുഷ്യരുടെ ഈ ലോകജീവിതത്തിന്റെ അവസാനമാകുന്ന മരണത്തിനും ഒരു സമയം ഉണ്ടു. നിശ്ചയമില്ലാത്ത സമയം. ഹാ! ഇതാണത്ഭൂതം, മരണം നിശ്ചയംതന്നെ, ഏകിലും മരിക്കുന്ന സമയം നിശ്ചയമില്ല. (ഏകോ. ൧൨: ൪൦)

അതെ, പ്രിയമുള്ളവരെ, ലോകത്തിൽ ചെയ്യപ്പെടുന്ന സകലത്തിനും ഒരു സമയം ഉണ്ടു. (പ്രസ. ൩: ൧൧) ജ്ഞാനെയുള്ള സമയങ്ങളിൽ ഒന്നാകുന്നു ‘മരണസമയം’ ഈ സമയത്തെക്കുറിച്ചാകുന്നു നമുക്കു വിചിന്തനം ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നതു.

ഏതു സമിതിയിൽ ഇരിക്കുന്നവനായാലും ഈ സമയത്തെക്കുറിച്ചു വിചാരിക്കുമ്പോൾ വളരെ ദുഃഖം ഉണ്ടു. ഈ സമയത്തെപ്പറ്റി ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പറയുന്നതു, നോക്കണം.

“മൃത്യു സമയം വരുമ്പോൾ വരുമ്പോൾ വന്നു,
നിരൂപിച്ചു ദുഃഖമുണ്ടെന്നും.
കായമരിപൊരി കൊണ്ടു വിയർത്താലും,
വായുക്രമക്രമം വീർത്തവരികയും
ഉള്ളിൽ കറുപ്പു വന്നു, തള്ളിനിറകയും,
ഉള്ളും വിറച്ചു തിയാടരുതാകയും
ശ്വാസം പതുക്കെ പതുക്കെ അടയ്ക്കയും
ദൃഷ്ടിയിലു കാതെ നട്ടു തറയ്ക്കയും
“ഉറവർ ചുറ്റുമിരുന്നു ദുഃഖികയും,
ജാതമാം ദാഹമരികെത്തടുകയും
പേദനയെന്നു പറയാവതയ്ക്കൊ, ദേവ”

ഒരു മനുഷ്യൻ തന്റെ ലോകജീവിതത്തിൽ ചെയ്തതും, പ്രാപ്തിച്ചതും, എല്ലാം ഈ സമയത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നു. ഏതൊരു ഉപദ്രവത്താലും ഏതാനും ചില നന്മകൾ എല്ലാം ഇല്ലാതാകും. എന്നാൽ അവയെല്ലാം പോകയും, പിന്നീടു വരികയും ചെയ്യുന്നവയാണു. റം സമയത്തോ; യാതൊന്നും ശേഷികയില്ല. എല്ലാത്തിന്റെയും അവസാന സമയമാകുന്നു ഇതു. ഈ സമയം എത്രയും അല്പവും, എന്നാൽ എത്ര ഭയങ്കരവും, നിശ്ചയമില്ലാത്തതും ആകുന്നു. ഹാ! ജ്ഞാനെ വിസ്മയം.

പ്രിയമുള്ളവരെ! നാം എല്ലാവരുടെയും ആയുസ്സു കർത്താവിന്റെ മുമ്പാകെ ഒന്നുമില്ലാത്തതുപോലെ ഇരിക്കുന്നു. (സങ്ക: ൩൯; ൭) “ഞങ്ങളുടെ ആയുസ്സിന്റെ നാളുകൾ എഴുപതു സംവത്സരമാകുന്നു. ബലം ഹേതുവായിട്ടു എമ്പതു സംവത്സരമാകുന്നു” എന്നു സങ്കീർത്തനകാരൻ പറയുന്നു. (സങ്കി: ൯൦; ൧൦).

പ്രിയരെ! റം എമ്പതു സംവത്സരവും നാം അതിസുഖമായിട്ടു ഈ ലോകത്തിൽ ജീവിച്ചു എന്നിരിക്കട്ടെ. അതിന്റെ ശേഷം നമ്മുടെ “മരണസമയം” ആകട്ടെ അല്പം നാം ഏതു ചെയ്യും? ഹാ! ഏന്റെ പ്രിയമുള്ള സന്തോഷരൻ

റെ! ഈ വോട്ടു നൽകാതെ നാം വോട്ടിച്ച് നോക്കുക. അതോ! ഇതിനുള്ള
രം പാവം ഏവനും സാധിക്കുക.

അതിനോടനുബന്ധമായ ഒരു പരിസ്ഥിതി പൂർണ്ണ, "പുഷ്പങ്ങളുടെ രാജ്യം" എന്ന
പേരു സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ പുഷ്പത്തിന്റെ ഭംഗിയും, സൗന്ദര്യവും വളരെയാ
ണല്ലോ. രാവിലെ അതു വികസിച്ചു, ഭംഗിയോടുകൂടിയോടുകൂടി അതു പുഷ്പത്തെ കാ
ണാനും അതിന്റെ സുഗന്ധവാസനയെ അനുഭവിക്കാനും ആർക്കും ആഗ്രഹവും
സന്തോഷവും തോന്നും. ഇത്രകാരാകട്ടെ പുഷ്പങ്ങളുടെ മധുവിനെ പാനം ചെയ്യാ
ൻ വരുന്ന ഈ ചുവക്കും വണ്ടുക്കൾക്കും സംഖ്യയില്ല. എന്നാൽ രാവിലെ ഇങ്ങനെ
വികസിച്ച ഭംഗിയോടുകൂടിയ പുഷ്പമൊ വൈകുന്നേരം അതിന്റെ ഇളം വാടിയു
ളതിനും പോയിരിക്കും. അപ്പോൾ അതെ പുഷ്പത്തിന്റെ സൗന്ദര്യത്തെ അനു
ഭവിക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചു മരണമെന്നോ, അതിന്റെ മധുവെ പാനം ചെയ്യണ
മെന്നു വിചാരിച്ചു, വണ്ടുക്കളൊ വരികയില്ല.

പ്രിയപ്പെട്ടവരെ ഈ പുഷ്പത്തിന്റെ സമീപിയും മരണത്തിന്റെ സമീപിയും
തമ്മിലെന്താണു വ്യത്യാസം? ജീവന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ തന്നെ മരണസമയവും ഇ
രിക്കുന്നു.

"നാം ഒരിക്കൽ മാത്രം മരിക്കുന്നു" പക്ഷെ അതു ഏതു സമയത്താകുന്നു എ
ന്ന ഒരുവനും നിശ്ചയമില്ല. ഏകദേശമായി പറയാൻ കഴിയുന്ന ചക്രവർത്തിയും, രാ
ജാവും, പ്രഭുവും ധനവാനും, ഉദ്യോഗസ്ഥനും, നീതിമാനും, ദുഷ്ടനും, ദരിദ്രനും,
പാപിയും വൃദ്ധനും; ബാല്യകാലത്തിലെ അവസ്ഥയിലായ സുഖത്തെ അനുഭവി
ച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന യുവാവും ഭയങ്കരമായ മരണസമയത്തെ ഓരോ നിമിഷത്തി
ലും തന്റെ മുമ്പാകെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

യൌവ്വനത്തിന്റെ തികച്ചിലോടുകൂടിയിരിക്കുന്ന കന്യാകയും, കോമളനായ
യുവാവും, ദരിദ്രനായ വൃദ്ധനും സർവ്വവർണ്ണക്കൊണ്ടും പൂർണ്ണനായിരിക്കുന്ന ധ
നവാനും പിളർന്ന വായോടുകൂടിയിരിക്കുന്ന * "ഭയങ്കര രാജാവിന്റെ" പീഡയെ
അനുഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

ലോകത്തിൽ ഉള്ള സകലമാനപേക്ഷകൾ രണ്ടുതരം വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടു. അതു
'നീതിമാൻ' എന്നും 'ദുഷ്ടൻ' എന്നും ആണല്ലോ. ഇവകെല്ലാപേക്ഷകൾ മരണം നിശ്ച
യംതന്നെ. എന്നാൽ, ഇവർ രണ്ടു കൂട്ടക്കാരുടെയും മരണസമയത്തിൽ അല്പമായി
ചില ഭേദഗതികൾ ഉണ്ടു നിശ്ചയം. ഏല്ലാവരും ഈ ലോകം വിട്ടു യുഗാന്തംവരെ
ഇരിക്കേണ്ടതായ ഒരു സമയത്തെ പ്രാപിക്കും. സത്യംതന്നെ. എന്നാലും, അവരു
ടെ പേരിനും കാലത്തിനും വലിയ വ്യത്യാസം ഉണ്ടു.

'നീതിമാന്റെ' നാമം അവൻ ചെയ്ത സർവ്വപ്രവൃത്തികളോടും, 'ദുഷ്ടന്റെ'
നാമം അവൻ ചെയ്ത ദുഷ്പ്രവൃത്തികളോടും, നാം കാത്തുപോരുന്നുണ്ടു. ഇത്ര
കാരാകട്ടെ അനേകമനേകം നമ്മുടെ അറിവിൽ ലേശംപോലും പെടാതെ മ
രിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടു. എങ്കിലും അവർ അവരുടെ അന്ത്യസമയത്തിൽ വ്യത്യസ്തമാ
യിക്കായിരിക്കണം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്.

നമ്മുടെ ജനനം സന്തോഷമാകുന്നു. നാം ഈ ഭൂമിയിലേക്കു ജനിക്കുമ്പോൾ
കരഞ്ഞുകൊണ്ടു ജനിക്കുന്നു. ആ സമയം നമ്മുടെ ചുറ്റുമുള്ളവരും, മാതാപിതാ
ക്കന്മാരും സഹോദരങ്ങളും സന്തോഷിച്ചു സിന്ധിക്കുന്നു. ഈ സമീപിക്ക, നാം മരി
ക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരും, സഹോദരങ്ങളും, ഭർതൃമക്കളും, സമ്പ്രദ
യികളും, സ്നേഹിതന്മാരും മറ്റും കരയുമെന്നുള്ളതു നിശ്ചയംതന്നെ. എന്നാൽ ആ
സമയം നാം സന്തോഷത്തോടും, ആനന്ദത്തോടും അവരെ വിട്ടുപോകേണ്ടത
ല്ലയോ? "ഇതു" സാധിക്കുന്നവരുണ്ടോ? അങ്ങിനെയുണ്ടെങ്കിൽ അവർ തന്നെ ഭാ
ഗ്യമുള്ളവർ. പ്രിയപ്പെട്ടവരെ! ഇതു സാധിക്കുന്നതിനാകുന്നു നാം ഉത്സാഹിക്കേണ്ടതു.

നീതിമാൻ, അല്ലെങ്കിൽ സത്യക്രിസ്ത്യാനികൾ മരണസമയത്തുകൽ ഒരു ഭയ
ത്തിനും ദുഃഖത്തിനും അവകാശമില്ല.

* മരണം. വേദവും പല പേരുകൾ ഉണ്ടു.

മരണസമയത്തിൽ യാതൊരാശയുമില്ലാതെ ഈ ലോകംവിട്ടു പിരിയുന്നവരുടെ അവസ്ഥയെക്കുറിച്ചാകുന്നു എന്നും നമുക്കു അത്രേലോചിപ്പാനുള്ളതു. ദുഷ്ടപ്രവൃത്തികാരനായ മരണസമയത്തിൽ യാതൊരാശയ്ക്കും വകയില്ലാത്തതെങ്ങിനെ? കഷ്ടം! ദുഷ്ടപ്രവൃത്തികാരന്റെ അവസാനം ഭയങ്കരം, പ്രലാപം. ഏതു മനുഷ്യനും ദുഷ്ടൻ എന്ന പേരു സിദ്ധിക്കുന്നത് അവന്റെ പാപം നിമിത്തമാണല്ലോ. ഈ പാപം എങ്ങനെയുണ്ടായി? പ്രിയരെ കർത്തവ്യ മനുഷ്യനെ “നന്മ” ഇന്നതു. “തീര” ഇന്നതു. എന്നു തിരിച്ചറിവാൻ തക്ക സ്വാഭാവികമായ ബുദ്ധിയോടുകൂടിയാണല്ലോ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്. തീരയെ നീ ചെല്ലരുതു. പിന്നെയും, നന്മയെ ചെല്ലണം എന്നു താൻ മനുഷ്യനാകുന്നതും കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു. സൃഷ്ടിതാവിന്റെ കല്പനയെ അനുസരിക്കേണ്ടതല്ലയോ പ്രിയമുള്ളവരേ! നമ്മുടെ കടമ. ആ കല്പനയെ അനുസരിക്കാതെ നടക്കുന്നവനാണു പാപി. പാപിയുടെ സഹോദരൻ സാത്തൻതന്നെ. ദൈവത്തിന്റെ ഇരിപ്പിടമായ മനുഷ്യഹൃദയം, പാപത്താൽ സാത്താന്റെ ഇരിപ്പിടമായി. ഹാ! മനുഷ്യന്റെ ജന്മശത്രുവായ ആ മഹാ ദുഷ്ടൻ അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ‘പാപം’ എന്ന മുൾചെടിയെ കഴിച്ചിട്ടു. എന്നാൽ തിരിച്ചറിവുള്ളവനായ മനുഷ്യൻ ഈ ചെടിയെ, അതിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നട്ടു ഉടനെ പറിച്ച്കളയേണ്ടതിനു പകരം അതിനു വളം ധാരാളം ഇട്ടു വളർത്തി കൊണ്ടുവരുന്നു. ഈ മുൾചെടി വിഗ്രഹാരാധന, മദ്യപാനം, വ്യഭിചാരം, അസ്ത്രം, നിഗളം മുതലായി അനേകം ശിഖരങ്ങളാൽ മനുഷ്യഹൃദയത്തിൽ തഴച്ചു വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ മഹാ ചീത്ത മുൾചെടി മനുഷ്യഹൃദയത്തിൽ തഴച്ചു വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കെ “നീതി” എന്ന ചെടി അതിൽ വളരുന്നതെങ്ങിനെ.

ഇപ്രകാരം പാപത്തിൽ പരിപൂർണ്ണനായിരിക്കുന്ന മനുഷ്യനാകുന്നു മരണസമയം ആകലം നേരിടുന്നത്. ആ സമയം അവരുടെ ലോകസുഖമെല്ലാം അവസാനിക്കുന്നു. ‘പാപത്തിന്റെ ക്രൂരകാരൻ’ വന്നു പിടി കൂടുന്നു. (റോമ. ൩; ൨൨) അവൻ (മരണം) തന്റെ ഭക്തരോടു കൂടി പെട്ടെന്നു വന്നു പിടിക്കുന്നു. ആ സമയം അവനിൽ നിന്നു വിട്ടുതൽ പ്രാപിപ്പാൻ കഴികയില്ല. പ്രിയരെ! അപ്രാപ്തമാകുന്നു നാം നമ്മുടെ മരണത്തെക്കുറിച്ച് കാക്കുന്നത്.

ഹാ! മരണസമയം അടുത്തല്ലോ ദുഷ്ടന്മാരോടുകൂടി ലൌകിക ആശ്രയത്തിലും, ചിററിവെള്ളിലും ഞാൻ എന്റെ ജീവിതം കഴിച്ചുകൂടിയല്ലോ. ദൈവമെ പാപിയായ ഇനിക്കു ഇനി ആരാണു ആശ്രയം, ന്യായവിധിയും നിത്യനരകദുഃഖങ്ങളും ഞാൻ അനുഭവിക്കുമല്ലോ, എന്നിങ്ങനെയെല്ലാം കാക്കുമ്പോൾ അയ്യോ!! അവനു ഇല്ലോകം വിട്ടുപിരിയുവാനുള്ള ദുഃഖം സഹിച്ചുകൂടാ, ഇപ്രകാരം പാപത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവർക്കകന്നു തങ്ങളുടെ അന്ത്യസമയം ഭയങ്കരം. അവർ വ്യസനത്തോടും മഹാ നിരാശയോടും മരണത്തെ കൈകൊള്ളുന്നു. (മത്താ: ൨൨; ൧൨. സുഭാ: ൧൧; ൭) എന്നാൽ പ്രിയമുള്ളവരെ നീതിമാന്മാർ ഈ സമയത്തെ സന്തോഷത്തോടു കൂടി കൈകൊള്ളുന്നു. (൧ത്തേസ്സ: ൪; ൧൪. യോഹ: ൩; ൧൭; ൧൦, ൨൧). നീതിമാൻ തന്റെ മരണത്തെക്കുറിച്ച് ആനന്ദിക്കുന്നു.

അതിനാൽ പ്രിയമുള്ളവരേ! മരണസമയം നാം സന്തോഷവും ആനന്ദവും ഉള്ളവരായിത്തീർന്നു കാണുവാൻ നാം ഉത്സാഹിക്കണം. പാപം ചെയ്യാൻ നമ്മുടെ മനസ്സിനെ അനുവദിക്കരുതു. നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെ നാം ശുദ്ധമാക്കി ഇടണം. ശുദ്ധമില്ലാത്ത ഹൃദയത്തിൽ ദൈവം എങ്ങിനെ വസിക്കും. “എന്റെ മകനെ നിന്റെ ഹൃദയത്തെ എന്നിങ്ങനെ തരിക” എന്നാകുന്നു നമ്മുടെ ദൈവം പറയുന്നത്. ഭയങ്കര ശത്രുവും പോരാടുന്നവനുമായിരിക്കുന്ന അവസാന ശത്രുവിന്മേൽ ഒട്ടുപിൻ ജയം നേടുവാൻ, മരണത്തെ ജയിച്ചുവന്നാൽ യേശുക്രിസ്തുവിൽ സത്യവിശ്വാസത്തെ ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന സത്യക്രിസ്ത്യാനികളാണെ, ഒരത്തനും ഒരനാളും കഴിയുന്നതല്ല.

ദൈവത്തെ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കാത്തവനു മരണത്തിലും അതിന്റെ ശേഷവും, യാതൊരു ആശയം ഇല്ലാതെ ഭയങ്കര ആഴത്തിലേക്കു അവൻ വീഴുന്നു. അതെ, “ദുഷ്ടന്മാർക്കു സമാധാനമില്ല എന്നു എന്റെ ദൈവം പറയുന്നു”

(തുടരും). കെ. എം. പൌലൂസ്.

വടകൻ കരുതു

മലങ്കര സുറിയാനി സഭ ഒട്ടകു ഉണ്ടും അഭിപ്രായവും ജീവനും മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു തെക്കെമറ്റോലൈ തന്നെ വടകൻ ആത്മീയ വിഷയത്തിൽ തങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയെ പതിപ്പാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. മിക്ക വടകൻ പള്ളികളിലും സൺഡേസ്കൂൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നു; സുവിശേഷ സംഘങ്ങളും പ്രാർത്ഥനയോഗങ്ങളും ഞായറാഴ്ചരോടും നടത്തപ്പെടുന്നു. കോതമംഗലം തലസ്ഥാനമായി നിന്നുകൊണ്ടു സുവിശേഷവേല ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു. ശബരിനെ ലംഘിച്ചിരുന്നവർ കൂടും കൂട്ടമായി പള്ളികളിൽ രിങ്ങിവിങ്ങി കൂടുന്നു. പള്ളിസ്വത്തിന്റെ വരവു ചിലവുകൾ പറ്റി കണക്കില്ലാതെ കിടന്ന പല പള്ളികളിലും ശരിയായ വിധത്തിൽ കണക്കെഴുതി തുടങ്ങുകയും കൊല്ലാവസാനത്തിൽ തിരട്ടും റിപ്പോർട്ടും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ ഒരുങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. ആകപ്പാടെ നോക്കിയാൽ അനേകമരണങ്ങൾക്കു മേതുവായി ഭവിച്ച വിഷുചിക വടകൻ രാജ്യത്തേക്കു ദോഷത്തിലധികം ഗുണത്തെയാകുന്നു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു. സർവ്വകാര്യങ്ങൾ അനുഗ്രഹം ഇവിടെ വേണം മാറി കാണപ്പെട്ടു എന്നോയുള്ളു.

ആദ്യമായി പറയാൻ പോകുന്നത് രണ്ടു സൺഡേസ്കൂളുകളെ പറ്റിയാണ്. ഇവയിൽ ഒന്നു തൃപ്പൂണിത്തുറ നിന്നും രണ്ടു നാഴിക കിഴക്കുള്ള പുത്തൻപള്ളി സൺഡേസ്കൂളാണ്. ഈ ആരംഭിച്ചിട്ടു ഒരു വർഷത്തിലധികമായി. എഴുപതിൽ താഴെ കുട്ടികളുള്ള ഈ സ്കൂളിൽ നാലു ക്ലാസ്സുകളുണ്ടു്. കഴിഞ്ഞ വർഷത്തു പരീക്ഷയുടെ ഫലം “ഏറ്റവും തൃപ്തികരമായിരിക്കുന്നു” എന്നു കോട്ടയത്തു പരിക്ഷകന്മാരിൽ നിന്നു എഴുതിവന്നിരുന്നു. ഈ സ്കൂളിനോടു സംബന്ധിച്ച ഒരു സുവിശേഷസംഘവും നടത്തിവരുന്നുണ്ടു്. പ്രസ്തുതസ്കൂളിന്റെ പ്രധാന അദ്ധ്യാപകനും പത്രോപകാരിയും സമ്മതനും ആയ തുരുത്തിയിൽ വക്കീ ഉലാഹന്നൻ അവർകളുടെ നേരെ തദ്ദേശവാസികൾ എന്നും നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കുന്നതാണ്.

രണ്ടാമതു പറയാനുള്ളതു തൃപ്പൂണിത്തുറ നടുമേൽ പള്ളിയിൽ ഇപ്പോൾ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന സൺഡേസ്കൂൾ, സുവിശേഷസംഘം, സുവിശേഷവേല എന്നിവയെ പറ്റിയാണ്. ഈ ഇടവകയിലുൾപ്പെട്ട ചില മാന്യന്മാരുടെ ഉത്സാഹമൂലം, സമുദായഭിപ്രായത്തിൽ പരിശുദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മൂകഞ്ചേരിൽ പൈലിമാത്തു അവർകൾ വലിയ തിരുമേനിയെ ആദ്യവാ തുക്കുന്നതു പള്ളിയിൽ സംഗതിവശാൽ ചെന്നു കണ്ടപ്പോൾ സൺഡേസ്കൂളിനെ പറ്റിയും മറ്റും തിരുമേനിയെ അറിയിച്ചതിൽ തിരുമേനി ഇകാച്ചത്തിൽ പ്രത്യേകം സന്തോഷിച്ചു ഉത്സാഹജനകമായ വിധത്തിൽ പള്ളിക്കാക്കു ഒരു കല്പന കൊടുക്കയും ഉണ്ടായി. കല്പനയനുസരിച്ചു ഈ പള്ളിയോടു ചേർന്ന മത്തമറിയാം സ്കൂൾക്കെട്ടിടത്തിൽ വെച്ചു ൪൦൦൧൨ ധനു ൧൦൦൦- ഞായറാഴ്ച രണ്ടു മണിക്കു ഇടവകയുടെ ഒരു പൊതുയോഗം വികാരി ബ: കളരികൽ സ്കൂറിയാകത്തനാൾ അവർകളുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കീഴിൽ കൂടി. പ്രാർത്ഥനയും സങ്കീർത്തനമായനയും കഴിഞ്ഞു, അഗ്രാസനരുടെ പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടി യോഗം ആരംഭിച്ചു. ആശ്ചര്യനാശരണം ഏം. പി. ചെറിയോൻ ബി. എ. അവർകൾ “സൺഡേസ്കൂളുകളുടെ ഉദ്ദേശ്യത്തെയും അവയുടെ നടത്തിപ്പിനേയും” കുറിച്ചു ഒരു പ്രസംഗം പറഞ്ഞു. നമ്മുടെ സമുദായത്തിന്റെ ഭാവി നമ്മുടെ കണ്ണുങ്ങളിൽ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും, ശത്രുക്കളുടെ ആക്രമണം തീർത്താൽ ദൈവഗത്യാ ഇതുവരെ പറ്റിയിട്ടില്ലെന്നും വേദത്തെ യൊ നമ്മുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളെയൊ കുറിച്ചു നമ്മുടെ ആഴ്ചകൾക്കു യാതൊരു ഗന്ധപുഷ്പമില്ലാത്തതു ദുഃഖികത്തക സംഗതിയാണെന്നും, ശത്രുക്കളുടെ വെടിയുണ്ടു നമ്മുടെ കോട്ടയ്ക്കു കൊള്ളുന്നതിനു മുമ്പെ നാമും നമ്മുടെ കണ്ണുങ്ങളും ആയുധം ധരിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണെന്നും മറ്റും പ്രസംഗിച്ചതു കൂടാതെ സ്കൂൾനടത്തിപ്പിനെ പറ്റി പല സംഗതികളും പ്രസംഗിച്ചു. മിസ്റ്റർ ചെറിയോനെ പിന്തുടർന്നു പലരും പ്രസംഗികയുണ്ടായതിൽ പന്നിപ്പിള്ളിത്തറ മിസ്റ്റർ മാത്തുവിന്റെ പേർ പ്രസംഗവയോഗ്യമാണു്. സാധുക്കളായ കുട്ടികൾക്കു സൺഡേസ്കൂൾ പുസ്തകങ്ങൾ ദാനമായി പാഠിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതിനു ചുരുങ്ങിയ ഒരു പണപ്പിരിവു

ഈ യോഗത്തിൽ വെച്ചു തന്നെ എട്ടുകണമെന്ന ഒരു സാഹസ്യം ആവിഷ്കരിച്ചു. അതനുസരിച്ചു നാലു ഉറപ്പികയിൽ കുറയാതെ ഒരു തുകയുണ്ടാകുകയും ചെയ്യും. പിന്നീട് സൺഡേസ്കൂൾ നടത്തുന്നതിനു അദ്ധ്യപകന്മാരെ നിയമിക്കുകയും ഹിജറാക്കുപ്പെടുന്ന പട്ടികയിലെ എണ്പതോളം കുട്ടികളെ നാലു ക്ലാസ്സുകളായി തിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അനന്തരം, “സൂപ്പർഗ്രൂപ്പ് യാക്കോബായ സുറിയാനി സുവിശേഷസംഘം” എന്ന പേരിൽ ഒരു സംഘം ആരംഭിക്കേണ്ടതാണെന്നും ബെ: കളരികൽ സ്കൂളിയാകത്തന്നാകും അവർക്കു അദ്ധ്യപകനും ബെ: വടയാടി കുറിയാക്കോസു ശേഷം സിക്വട്ടറിയും ആയിരിക്കേണ്ടതാണെന്നും പ്രസ്തുത സംഘം കോടിയം “മലങ്കര സുറിയാനി സുവിശേഷസംഘം”ത്തിന്റെ ഒരു ഉപശാഖയായി നടത്തപ്പെടേണ്ടതാണെന്നും യോഗം തീരുമാനിച്ചു. പിന്നെ അഗ്രാസനരുടെ ഉപസംഹാരപ്രസംഗത്തിൽ അദ്ദേഹം ആരംഭത്തുറത്ത് എന്നതുതന്നെ പോരാ സൺഡേസ്കൂളിലും സുവിശേഷസംഘത്തിലും ഉള്ള ജടവകജനങ്ങളുടെ ഉത്സാഹം ഏതേക്കും പാലികപ്പെടേണമെന്നും മറ്റും ഉപദേശമായി പലതും ഗുണഭോഷിച്ചു. ഒടുക്കം കുട്ടികളെയെല്ലാം അതതു ക്ലാസ്സിൽ ഇരുത്തി പഠിപ്പിച്ച് ആരംഭിച്ചു. വിശുദ്ധ പാത്രീയക്ഷീസു ബാവാ തിരുമനസ്സിലേക്കും കൊച്ചി മഹാരാജാവിൽക്കൽ തിരുമനസ്സിലേക്കും നി. വ. ദി. ശ്രീ. മാർ ദിവനാസ്ത്രോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സിലേക്കും മംഗളം പ്രാർത്ഥിച്ചു. പ്രാർത്ഥനയും കഴിഞ്ഞ് യോഗം പിരിഞ്ഞു. ഉടനെതന്നെ ബെ: അച്ചനും ശേഷം ജനങ്ങളും കൂടി കൊച്ചുങ്ങാടിയിലേക്കു പോയി സുവിശേഷവേല നടത്തി. സഭയെപ്പറ്റി വളരെ വൈരാഗ്യമുള്ള ബെ: കളരികളെപ്പറ്റി വർദ്ധിച്ചുവന്ന സൽപ്രവൃത്തികളെ ഞങ്ങൾ ഏതേക്കും സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതാണ്.

ഇനി സുവിശേഷവേലയെപ്പറ്റി രണ്ടു വാക്കു പറയാം. ബെ: അച്ചന്റെയും ശേഷം ജനങ്ങളുടെയും പരിശ്രമത്താൽ രണ്ടു മൂന്നു ആഴ്ചകൾക്കു മുമ്പു തുടങ്ങി മാത്രമേ ഇവിടങ്ങളിൽ പുറത്തുപോയി പ്രസംഗം നടത്തിവരുന്നുള്ളൂ. തിരുവാങ്കുളം കുരിശുപള്ളികൾ വെച്ചുണ്ടായ ആദ്യത്തെ പ്രസംഗം ഞങ്ങളുടെ ഇടവകയിൽ പലരെയും എന്നല്ല, അമ്പലമുക്ക്കളിലെ ബെ: പട്ടികാരേയും അന്വേഷിക്കുകയും ഒന്നാകെ ഭൂരിപ്തിയുൾക്കൊണ്ടു. ഈ ഭൂമതിനുള്ള കാരണം ഏതാളെങ്കിലും സുവിശേഷവേലയെപ്പറ്റി ഈ നാട്ടുകാർ ഇതിനു മുമ്പിൽ കേൾക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതാണ്. ഇതിനൊക്കെ കാരണം വന്നിട്ടില്ലെന്നു ചിലരും, എന്നാൽ കാരണം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു മറ്റു ചിലരും ചോദിക്കുന്നു. വേദജ്ഞാനം വർദ്ധിക്കുന്നതും മതവിപരീതങ്ങൾ ഉത്തുവിടുന്നതും എന്നും തെക്കു കിഴക്കു വളരെ ആളുകൾ അമ്പലമുക്ക്കളിലേക്കു മേൽവാനുണ്ടായ ഹേതുക്കളിൽ ഒന്നു സൺഡേസ്കൂളുകളും മറ്റുമാണെന്നും, നമുക്കു നമ്മുടെ പഴയ അമ്പലത്തെ മതിയെന്നും ചുരുക്കം ചിലർ ലെഖമായി വാദിക്കുന്നു. “പബ്ലിക് റോഡുകളിലും മറ്റും നിന്നുകൊണ്ടു പ്രസംഗിക്കുന്നതു ഏതു പട്ടികാരനും, അല്ലെങ്കിൽ ഏതു അന്വേഷിക്കു മോരും?” എന്നൊക്കെ കഥയില്ലാത്ത ചിലരെക്കെ പറഞ്ഞു നടക്കുകയും ഉണ്ടായി!! ഇപ്പോൾ സുവിശേഷസംഘവും ജീവിത ഏല്പിപ്പത്തിലിരിക്കുകൊണ്ടു പുറമെ സുവിശേഷവേല നടത്തുന്നതു ഈ സംഘം വക്കയായിരിക്കുമെന്നുള്ളതു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടമെന്നില്ലല്ലോ. ഇടയ്ക്കിടെ തെക്കുനിന്നും കേരളംഗലത്തുനിന്നും സുവിശേഷകന്മാരെ ക്ഷണിച്ചു വരുത്തി പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തിവന്നുവെന്നു ഇടവകയിൽ പലർക്കും ആഗ്രഹമുണ്ടു.

മേൽ വിവരിച്ച ആത്മീയ പരിഷ്കാരങ്ങൾക്കൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ നാളിൽ സമ്പ്രദായരേണയും അഭിമാനിയുണ്ടാകുമെന്നു ആശിഷ്ഠാൻ വഴിയുണ്ടു. ശാഖയിൽ നടത്തിവരാറുള്ള പഠനങ്ങളും ചിട്ടകളും ചതുരംഗകളിനും കുറവു വന്നേക്കാം. ദൈവവിശ്വാസം എന്നതു ഏതാണെന്നു തിരിച്ചറിയാതെ കഴിയുന്ന സാധുജനങ്ങൾക്കു സംഘത്തിൽ ചേർന്നു നമസ്കാരവും വേദവായനയും നടത്തുന്നതു കൊണ്ടു ദൈവവിശ്വാസം സർവ്വശക്തൻ സൗജന്യദാനം ചെയ്യേക്കാം. ചുരുക്കം ചിലരെ വിശ്വാസികളും ദൈവശക്തൻ ആയി കാണപ്പെട്ടാൽ അവരെ കളിയാക്കുകയും “ഇവർക്കു കമ്പമാണ്.” “ഇവരുടെ ദീനം എന്നു പൊറുക്കും?” എന്നൊക്കെ വിധിച്ചു അവരുടെ മനസ്സ് ഇടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഞങ്ങളുടെ പരിഷ്കാരങ്ങളുടെ ഫലം സർവ്വശക്തൻ നന്നാക്കുകയും, ഞങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിനു ഒരു മാറ്റം

വരുത്തേണ്ട കാലം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു അവർക്കു തോന്നുകയും ചെയ്യേക്കാം. മതസിദ്ധാന്തങ്ങളെ പഠിക്കുന്നതിൽ ജനങ്ങൾക്കു പുഷ്പാധികം അഭിരുചിയുണ്ടായേക്കാം. “ഞങ്ങളുടെ കാരണവന്മാർ യാദൃക്ഷമായ സഭയിൽ നിന്നതുകൊണ്ടല്ലാ, പിന്നെയോ അതു സത്യാവിശ്വാസ സഭയെന്നു ഞങ്ങൾക്കു പൂർണ്ണബോധമുള്ളതുകൊണ്ടത്രെ ഞങ്ങൾ ഈ സഭയിൽ നില്ക്കുന്നത്” എന്നു ഞങ്ങളുടെ നാട്ടുകാർക്കു ധൈര്യസമേതം പറയത്തക്ക ഭാഗ്യം വേണമെന്നും. ആളുകളെ ബോധിപ്പിക്കാൻ മാത്രം അനുമാർഗ്ഗമുള്ള പള്ളിയിൽ കൂട്ടുകയും നോമ്പു, കമ്പസാരം എന്നിവ അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കു ഇവയുടെ രഥസ്വരൂപം യഥാർത്ഥവും മനസ്സിലായേക്കാം. നമ്മുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങൾ ദൃഢതകളെന്നു അറിയു സഭക്കാർ വിധിക്കുന്നതിനെ കേട്ടു വല്ലവരിലും ആ അഭിപ്രായം ഇപ്പോഴുപരിഞ്ഞു കേൾക്കേണ്ടതിൽ അവർക്കും സത്യം വെളിപ്പെട്ടേക്കാം. നമ്മുടെ “സഭയുടെ കൊമ്പിനെ ഉയർത്താൻ” ഇപ്പോഴുണ്ടായിരിക്കുന്നതുപോലെ അനേകംപേരെ ജനിയും നമ്മുടെ കണ്ണങ്ങളിൽനിന്നു സർപ്പശക്തികൾ തിരിഞ്ഞെടുത്തേക്കാം. ഇത്ര ലഭ്യമായ ഭാവിയിൽ നാം ആശിക്കുന്നതു അന്യായമെന്നു മാത്രം വായനക്കാരിൽ പലർക്കും പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽ തോന്നാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ യാദൃക്ഷവിധിയിൽ ദൈവത്തിന്നു യാതൊന്നും പ്രയാസമില്ലെന്നു ഓർത്തുകൊൾകാം.

സമുദായാധിപത്യത്തിന്റെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരായി തെക്കുന്നിന്ന രണ്ടുപേർ വടക്കു പല പള്ളികളേയും ഇന്ത്യയിലെ സന്ദർശിക്കുണ്ടായി. ഇവർ “സുറിയാനി സുവിശേഷക” പ്രവർത്തകന്മാരായ ബ: അലക്സാണ്ട്രിയോസ ശെമ്മാശു, അറബിക് മിസ്സർ എൻ. ഐ. പോത്തന്നും ആണ്. ഇവരുടെ പ്രോഗ്രാമനുസരിച്ചു ഉദ്ദേശിച്ച സകലവും നിറവേറ്റാൻ സംഗതി വരാത്തതിൽവെച്ചു വളരെ മനസ്സാപപ്പെടുന്നു. ഇവർ എറണാകുളത്തുനിന്നും തെക്കൊട്ടു തീർത്ഥാടകരുമായി. സ്വന്തം ദീനകാരനായ ബ: ശെമ്മാശിന്റെ സുഖകേട് അസാരം വെച്ചുകാണും. ഇനിയും പല പള്ളികളേയും സന്ദർശിക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നിട്ടും നിവൃത്തിയില്ലാതെ സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങേണ്ടിവന്നു. പരിഷ്കാരത്തിനുള്ള ഒരു മഹാമാർഗ്ഗം സഞ്ചരിച്ച ചില സമലങ്ങളിലെല്ലാം സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുകയും ആത്മീയ വിഷയത്തിൽ ജനങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു. ഇതുപോലെ പലവേരും തങ്ങളുടെ പള്ളികൾ സന്ദർശിപ്പാൻ വടക്കു ആശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതും പ്രസംഗിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഉടൻതന്നെ ചിലർ ഉണ്ടാകുന്നതു സമുദായത്തിന്നു എല്ലാംകൊണ്ടും ഗുണകരമാണെന്നുള്ളതിൽ അഭിപ്രായപുത്രാസം കാണുകയില്ല.

എം. വി. വി.

കണ്ടത്തും കേട്ടത്തും.

എന്റെ പത്രാധിപരെ, നവീകരണ സമുദായത്തിലെ ചില രക്ഷാപ്രസംഗികളുടെ വിശുദ്ധ ജീവിതത്തിന്റെ സമിതി അപ്പോസ്റ്റോൾ പത്രികയിൽ പ്രസംഗിക്കുന്നതു അവാസ്തവമെന്നും, അപവാദമെന്നും വിശ്വസിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നടന്ന പലർക്കും ഇപ്പോൾ ഇതാ, ഭാവാ മാറിയിരിക്കുന്നു. ആ സമുദായത്തിൽതന്നെ പലരും പത്രികയുടെ ഉപദേശം അനുസരിച്ചു വിശുദ്ധ ജീവിതകാരണരൂപം പഠിപ്പിച്ചു പുസ്തകവും കക്ഷത്തിൽ കിട്ടുക നടക്കുന്ന “ശാസ്ത്രപ്രമാണങ്ങൾ” വർദ്ധിപ്പിക്കു സമലം കൊടുക്കുന്നില്ലെന്നിരിക്കുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു.

തെക്കുള്ള ഒരു നവീകരണ മഹാൻ, ഉപദേശിമാർ തന്റെ ഭവനത്തിൽ രാത്രി താമസിച്ചുകൂടാ എന്നു വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നതു കൂടാതെ ചെറിയൊരു പട്ടണത്തിൽ വിധത്തിൽ വല്ലഭരും പലരും

മേന്മ എങ്കിൽ അതിനെയുള്ളവരുടെ താമസത്തിനായി സ്ത്രീകൾ താമസിക്കുന്ന മുറിയിൽനിന്നും ഭൂതമായി വീശേക്കാൽ ഒരു "നീക്കമാടം" കൂടി കെട്ടിച്ചിരിക്കുന്നതായി അറിയുന്നു. ഈ മഹാ നെ ഈ നാടോടി അത്യധികം ശ്രദ്ധിക്കുന്നതുകൂടാതെ, ഇവരെ താമസിപ്പിക്കുന്ന മുറികൾ പൂട്ടും തടയുകയോ കൂടി ഉണ്ടാക്കിയിട്ടു സന്ധ്യ കഴിഞ്ഞാൽ അത്രയതിൽ അകന്നു പൂട്ടി തടയുകയും സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടു വന്നു വിട്ടേകയും ചെയ്യാൽ കുറെക്കൂടി ഭംഗിയായിരിക്കുമെന്നു അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഒരു മാതൃകാപുരുഷനായി നവീകരണ സമുദായക്കാർ ഗണ്യമായിരുന്ന "മടഎണ്ണി" ഉപദേശിയുടെ ഭക്തിയുടെ ആധിക്യം ഇപ്പോൾ നാടോടുകൂടി പ്രസിദ്ധമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇതു പോലെ കടമ്മനിട്ട എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചു ഒരു "കരികാടൻ" ഉപദേശിയുടെ ഭക്തിയും ഈയിടെ പ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്നു. ഉപദേശിയുടെ ഗാഢീയുദ്വേഗിയ പ്രസംഗവും ഹൃദയം തകർന്നുള്ള പ്രാർത്ഥനയുമൂലം രോഗാവസ്ഥയിൽ ഇയാളെ ആദരവോടെ സ്വീകരിച്ചു വീടുകളിൽ താമസിപ്പിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഉപദേശിയാൽ താമസിപ്പിച്ചിരുന്ന ഒരു വീട്ടിലുവെച്ചു രാത്രിയിൽ അദ്ദേഹത്തിനു ഒരു ദാഹമുണ്ടായതും സന്ദേശം കൊണ്ടു വന്ന സ്ത്രീ ആയതു കൊടുക്കാതെ പ്രഹരം കഴിഞ്ഞു കൂടിപ്പിച്ച് ദാഹം തീർത്തതും അതിൽ പിന്നീടു വേറെ ഒരു വീട്ടിൽ താമസമായതും അവിടുത്തെ ഉടമസ്ഥൻ ഇല്ലാതെയിരുന്ന ഒരു അലർത്തിയിൽ ഉപദേശിക്കു അതിസാരമുണ്ടായി ശൗചത്തിനു വെള്ളം ആവശ്യപ്പെട്ടതും വെള്ളം കൊണ്ടു ചെന്ന സ്ത്രീയുടെ കയ്യാൽ തത്സമയം സ്നാനം സ്വീകരിച്ചതും പിന്നെ വസം ദിക്കുകാർ എല്ലാവരും കൂടി നമ്മുടെ ഉപദേശിവിനെ "മുണ്ടവടി" പ്രയോഗം കൊണ്ടു പമ്പകടത്തിയതും മാറ്റം ഏതറിഞ്ഞു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. മാനമയ്ക്കുവെച്ചും ദൈവഭക്തിയിലും വളരേണമെന്നു താല്പര്യമുള്ള ഭവനകാര്യം ആളുകളുടെ വേഷത്തോടുകൂടി വരുന്ന ഇർമാതിരി ചെന്നായ്ക്കെ നിങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കാതെ ഇരിപ്പാൻ ഒന്നാമതായി സൂക്ഷിപ്പിൻ.

നവീകരണ ഉപദേശികളുടെ ഉപദേശങ്ങളെ വേറുക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികളായ യാക്കോബായകാരും പ്രസംഗം കേൾപ്പിക്കണമെന്നുള്ള നിബന്ധനയോടുകൂടി ഈയിടെ ഒട്ടധികം നവീകരണക്കാർ വെളിയോഗമെന്നു പേരും പറഞ്ഞു തമ്പുരാനും, കയ്യമണിയും, കൊട്ടിയും, പാട്ടുമായി യാക്കോബായകാർ അധിവസിക്കുന്ന ഗ്രാമങ്ങളിലും തെരുവുകളിലും പാളയമടിച്ചു സൂക്ഷിപറകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ബഹുഭക്തകളും ചെയ്തവരെന്നു. ഈ മാതിരി ആധ്വംബരങ്ങൾക്കൊണ്ടു സത്യവിശ്വാസികളെ വശീകരിക്കുമെന്നുള്ള ഇവരുടെ ഉദ്ദേശം ഭേദിപ്പാതാ എന്നല്ലാതെ എന്തു പറയുന്നു.

ഇലത്തൂർ, പുന്നയ്ക്കുട, മാരാമണ്ണ, അയിരൂർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും ഇരുനൂറ്റിൽപരം ആളുകൾ ഓമല്ലൂർ, പുത്തൻപീടിക, കൈപ്പട്ടൂർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ പാളയമടിച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ ഇവരുടെ ആഡംബരങ്ങൾ ക്ഷോണം കേൾപ്പാനും “ഏതാ പൂവത്താളം” എന്ന നിലയിൽ നശീകരണകാരല്ലാതെ യ കോവായക്കുണ്ടുണ്ടാള കിട്ടിയില്ല. കൈപ്പട്ടൂർവട്ടു യോഗമാരാഭിച്ചപ്പോൾ തമ്പേറ്റ തനിയെ പൊട്ടുകയും തിരിച്ചുപോരുമ്പോൾ കുളക്കടയാറിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ വെള്ളം മുങ്ങി എല്ലാവരും ഒരു ജ്ഞാനസ്നാനം കഴിഞ്ഞു പ്രയാസത്തോടു ജീവരക്ഷ പ്രാപികയും ചെയ്തു. സൂര്യവിശ്വാസികളെ ഉപദ്രവിക്കാൻ തുനിഞ്ഞതിനേടായ ദൈവശിക്ഷയല്ലാതെ എന്താണ്?

എന്റെ സാരോ! പന്യാനദിയുടെ തീരത്തിലുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തുവെച്ചു ഇറയിടെ “സ്വർഗ്ഗം വിറ്റ” രണ്ടുമാക്കുകൾനിറയുന്നതിനു ചില മാന്മാർ ഉദ്യമിച്ചിരുന്നു. ഈ കച്ചവടത്തിൽ കണക്കും വാളികയുമായി ഏകദേശം എഴുനൂറ്റിൽപരം രൂപായുടെ പണ്ടങ്ങൾ ലഭിച്ചു എന്നാണുകേൾക്കുന്നത്. കണക്കും വാളികയും ദാനം ചെയ്യുന്നതിനു മറ്റുള്ള സ്ത്രീകൾക്കു ഒരുമാതൃകയായിത്തീർന്നു ഈ വിരിവിനു അവകാശിയായമാന്റെ മൂലയായമാന്മാവാണുപോൽ ഈ സ്ത്രീയുടെ ഔദാര്യബദ്ധമായ പലരും അഭിനന്ദിക്കുന്നു. ചില സ്ത്രീകളുടെ ഉടമസ്ഥന്മാരുടെ ലുബ്ധം വഴക്കും മാക്കുകൾ നിറയുന്നതിനു തടസ്സമായിത്തീരുകയും തൻമൂലം അവർക്കുവേണ്ടി വിശേഷാൽ പ്രാർത്ഥന നടത്തേണ്ടിവരികയും ചെയ്യുകയും അറിയുന്നു. എന്താസാർ ഈമാന്തിരി കച്ചവടത്തിനു വല്ലതരക്കേടുമുണ്ടോ?

എന്റെ സാരോ! കീക്കൊഴുതെന്ന സ്ഥലത്തു ഈ മിടെ ഒരു നവീകരണ “ഉപദേശിനി” മരിക്കുകയും ഉയർക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു പോൽ. ഈ സ്ത്രീക്കു അദ്ധ്വാനത്തിൽ മരണാത്മ സംബന്ധിച്ച മൗനമുണ്ടാകയാൽ വിവരം സാധുവായ ഭർത്താവിനെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചുശേഷം നീണ്ടു നിവർന്നിടുന്നു മരണം പ്രാപിച്ചു. പിന്നീടു മിലരുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം വിശ്വാസികളുടെ ഒരു കൂട്ടുകൂടി പ്രാർത്ഥനയും ഒടുവിൽ “സ്രീലെ എഴുനീക്ക” എന്നു അട്ടഹസികയും പെട്ടന്നു മരിച്ചു ഉപദേശിനി ഹല്ലെല്ലൊ പാടി ഉയർക്കയും ചെയ്യുകയായിട്ടാണ് ചില നവീകരണക്കാർ പറയുന്നത്. എന്നാൽ ഈ ബഹളം കേട്ടു ചെന്നിരുന്ന സമീപവാസിയായ ഒരു യാക്കോബായസ്രീ “ഉപദേശിനി മരിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ഒരു ചുടുവച്ചാൽ എടുത്തേക്കുമെന്നും” അഭിപ്രായപ്പെട്ടതിൽ ആയതു കേവലം “ജഡമലം” എന്നു പറഞ്ഞു നിഷേധിച്ചുകളഞ്ഞതായും അറിയുന്നു. പുതിയ ജീവിതക്കാർ മുഖാന്തിരം എന്തെല്ലാം അന്തരങ്ങൾ നടക്കാൻ പാകുന്നുവോ കണ്ടുലറിയാം. ഒരു നാടോടി.

യേശു മഹൻ.

(തുടർച്ച)

പ്രിയരെ! മുന്നേ ഒരു ലക്കത്തിൽ തന്റെ വൈദ്യു മാഹാത്മ്യത്തെ കുറിച്ചു നല്ലൊരു എഴുതിയിരുന്നു. ഇനി നമുക്കു ഈ മഹാനാഗ്രസരന്റെ യോഗ്യതാംശങ്ങളെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ഇതരവിഷയങ്ങളായ പൗരാഹിത്യം, നിയമം എന്നിതുകളെ പറ്റി പര്യായോചിക്കാം.

എന്തെങ്കിലും ഒരു മതത്തിൽ ചേർന്നു നടക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾക്കു, തങ്ങളുടെ മതകർമ്മാർത്ഥനങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകമായി പ്രദീപ്തികപ്പെടുന്നവരെയാണു പുരോഹിതന്മാർ, അല്ലെങ്കിൽ ആചാര്യന്മാർ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നത്. ഇവർക്കു ഈ സംഘത്തിലുള്ള എല്ലാവരുടെയും ആത്മകാര്യങ്ങളിൽ അധികാരം ലഭിച്ചിരിക്കും.

എന്നാൽ ഈ സമാനത്തെ ഒന്നാമതായി ലഭിച്ചതു ആദ്യമനുഷ്ഠനായ ആരാധനാധിപനാണു. ഈ നമുക്കു പിതാവിനു ഇതുകൂടാതെ വേറെയും സമാനമാണാദികൾ ലഭിച്ചിരുന്നതായി വേദം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. അതായതു തനിക്കു രാജീനവും, ദീപ്തദർശനവും ഉണ്ടായിരുന്നെന്നത്രെ. ഇപ്രകാരം തന്റെ തന്റെ ഓരോ പദവികളെ തന്റെ പിൻഗാമികളിൽ ചിലർക്കു വിഭജിച്ചുകൊടുക്കുകയും അവർക്കു ആയതിനെ യഥേഷ്ടം നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്തു.

എങ്കിലും ആന്തിരീയപ്രകാരം ആലോചിച്ചുനോക്കുന്നെങ്കിൽ, രണ്ടാമത്തെ ആചാര്യനോ അല്ലെങ്കിൽ ആരാധിതനായിരുന്ന മറ്റു സമാനമാണാദികൾക്കുവേണ്ടി, എന്നുവേണ്ടാ, രണ്ടാമത്തെ ആദാംതന്നെ ഈ നമുക്കു കിമാനായകനായ യേശുക്രിസ്തു തന്നെ എന്നുള്ളതിലേക്കു പല പല ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ടു. ആനയെ കഴിയിൽ നിന്നു കയറ്റുവാൻ ആനതന്നെ വേണ്ടിവരുംപ്രകാരം, ആദ്യ ആദാം പാപക്രൂപത്തിൽ വീണു എങ്കിൽ, ആ അപകടത്തിൽനിന്നു കയറ്റുവാൻ തന്നെവേണ്ട ശക്തനായ വേദാരാധാ വേണമെന്നുള്ളതു തർക്കമറ്റു സംഗതിയല്ല.

ആദ്യ ആദാം സ്രീമൂലം പാപത്തിൽ വീഴുകയാൽ, രണ്ടാമദാം സ്രീമൂലം പാപത്തിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചു. ആദ്യ ആദാം പീശാചിനു കീഴ്പ്പെട്ടൊപ്പിക്കുകയായിരുന്ന ആ പാപകടലിൽനിന്നു രണ്ടാമദാം തന്റെ മാതാദിസായാകുന്ന പുറത്തുനിന്നു ചെന്നാലിന്നാമാകികളഞ്ഞു. ആദ്യ ആദാം പറ്റുമെന്തായാലും വാതിലുകളെ അടക്കയാൽ രണ്ടാമദാം പറ്റുമെന്തായാലും വാതിലുകളെ നമുക്കായി തുറന്നിരിക്കുന്നു. ആദ്യമനുഷ്ഠനായ ആരാധിച്ചുണ്ടായിരുന്ന ആ മൂന്നു പദവികളും ഈ തന്റെ പിൻഗാമിക്കും ഉണ്ടായിരുന്നെന്നുള്ളതു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കാര്യമത്രെ.

ആദ്യ ആദാം ഭൂമിയിൽനിന്നുള്ളവനും രണ്ടാമദാം സപ്തത്തിൽനിന്നു വന്നവനാകുന്നു. ഭൂമിയിൽനിന്നുള്ളവർ ഭൗമിക കാര്യങ്ങളെ കുറിച്ചു വിചാരിക്കുകയും സപ്തത്തിൽനിന്നുള്ളവർ സപ്തീയകാര്യങ്ങളെ കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒന്നാമത്തെ ആചാര്യനായ ആദാം തന്റെ പുത്രന്മാരെ കർത്താവിനു വെളി കഴിക്കാൻ പറഞ്ഞയച്ചു. രണ്ടാമത്തെ ആചാര്യനായ യേശുക്രിസ്തു തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു വിശുദ്ധ കറുമാനയെ കല്പിച്ചുകൊടുത്തു. ഇപ്രകാരം ഇവർ എല്ലാവിധങ്ങളിലും അന്യോന്യം അനുബന്ധിതരായി കാണപ്പെടുന്നു.

ദൈവം ഇവർക്കു ഈ പദവിയെ പൂർവ്വം കൊടുത്തു. അപ്രകാരം ഇവരും തങ്ങളുടെ പിൻഗാമികൾക്കു പൂർവ്വം കൊടുക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ സമാനാപതികളായ പുരോഹിതന്മാർ അല്ലെങ്കിൽ പട്ടികാർ മൂലാൽ തങ്ങളുടെ സഭയ്ക്കു അന്യേകവിധത്തിലുള്ള ഗുണങ്ങളെ ദരിദ്രിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു. മനുഷ്യർ അധിക ദുഷ്ടന്മാരായിത്തീർന്നു, ദൈവത്തെ അതികഠിനമായി കോപിപ്പിച്ചു, തന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു കോപാഗ്നി പുറപ്പെടുമ്പോൾ, ഇവർ ദൈവസന്നിധിയിൽ ഓടിച്ചെന്നു, തങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും പലർക്കു വേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിച്ചു വൃദ്ധം വയ്ക്കുമ്പോൾ അവരുടെ പാപങ്ങളെയും

